

Ár 2009, fimmtudaginn 17. desember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 41/2009**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 23. júlí 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 24. júlí 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 21. ágúst 2009. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 24. ágúst 2009, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 3. september 2009.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 1. október og 17. desember 2009.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili virðist hafa verið í einhverjum samskiptum við starfsmenn varnaraðila vegna verðbréfavíðskipta og eru vísbendingar um að varnaraðili hafi annast eignastýringu fyrir sóknaraðila. Í rafpóstum málsaðila í lok janúar og fyrri hluta febrúar 2008 komu hlutabréf í A til umræðu.

Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 23. júlí 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir kröfu um „þá upphæð í EUR sem fram kemur í fylgiskjali“.

Sóknaraðili kveður eigendum hlutabréfa í Actavis hafa verið boðið að fá greitt í „ISK eða EUR“ þegar eignarhald félagsins hafi breyst. Hafi hann óskað eftir því að fá greitt í „EUR“. Við því hafi hins vegar ekki verið orðið. Kveðst varnaraðili hafa tapað stórfé vegna þess að eignastýring varnaraðila hafi ekki farið að óskum hans.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili vísar til þess að Héraðsdómur Reykjavíkur hafi 12. maí 2009 skipað slitastjórn fyrir varnaraðila samkvæmt heimild í lögum nr. 151, 2002 um fjármálafyrirtæki, sbr. lög nr. 44, 2009. Gildi sömu reglur við slit fjármálafyrirtækis og við gjaldþrotaskipti, þ.á m. um meðferð ágreiningsmála fyrir dómstólum.

Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki fjalli nefndin ekki um ágreiningsmál sem séu til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms. Varnaraðili kveðst hafa skorað á kröfuhafa að lýsa kröfum og telur að mál þeirra sem lýst hafa kröfum sínum séu ekki tæk til meðferðar hjá úrskurðarnefndinni eftir að kröfunum hefur verið lýst og vísar í þeim efnum til áður nefnds d-liðar 6. gr. nefndra samþykktu og 5. mgr. 117. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl. Þá sé ljóst að slitastjórn varnaraðila geti ekki verið bundin við niðurstöður úrskurðarnefndarinnar, enda beri henni að leggja sjálfstætt mat á kröfur.

Varnaraðili kveðst telja eðlilegast með vísan til stöðu varnaraðila að úrskurðarnefndin nýti heimild í samþykktum fyrir nefndina til að vísa nýjum málum frá á þeim grundvelli að slitastjórn varnaraðila hafi birt innköllun til kröfuhafa.

VI.

Niðurstaða.

Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Þá getur nefndin samkvæmt 7. gr. samþykktanna vísað máli frá á þeim grundvelli að upplýsingar þær, sem fyrir liggja, eða aðrar sérstakar aðstæður geri það óhæft til afgreiðslu hjá nefndinni.

Ágreiningur aðila í máli þessu virðist sprottinn af því að sóknaraðili hafi verið hluthafi í A en félagið var tekið af markaði árið 2007. Virðist mega ráða af málatilbúnaði sóknaraðila að hann hafi á einhverjum tíma selt hluti sína í félaginu og þá boðist að fá söluandvirðið greitt í íslenskum krónum eða evrum. Hafi hann óskað eftir því að fá andvirðið greitt í evrum. Ekki kemur fram í gögnum málsins hvenær umrædd viðskipti eiga að hafa átt sér, hversu marga hluti sóknaraðili hafi átt eða hvert söluverð þeirra hafi verið. Ekki kemur fram hvert hlutverk varnaraðila í viðskiptunum hafi verið, en af takmörkuðum gögnum málsins virðist helst mega ráða að sóknaraðili hafi verið í eignastýringu hjá varnaraðila án þess nokkur gögn þar að lútandi hafi verið lögð fram.

Eins og fyrr er rakið gerir sóknaraðili kröfu um „þá upphæð í EUR sem fram kemur í fylgiskjali“. Kvörtun sóknaraðila fylgdi á tveimur blaðsíðum rafpóstsamskipti sóknaraðila og starfsmanns varnaraðila. Í rafpósti sóknaraðila til starfsmannsins 31. janúar 2008 er vikið að sölu á hlutabréfum í A. Kveður sóknaraðili sér ekki alveg vera ljóst hvernig söluáttun á bréfunum var ráðstafað. Kveðst hann þó muna að hann hafi nefnt einhvers staðar að hann vildi fá greiðsluna „í EUR en ekki í ISK“. Í svari varnaraðila 5. febrúar 2008 kom fram að sóknaraðili hefði sent varnaraðila rafpóst um að hann ætti evrureikning, en það hafi verið skilyrði fyrir því að fá bréfin greidd. Hafi varnaraðili stofnað evrureikning fyrir þá sem ekki áttu slíkan reikning fyrir. Síðan hafi varnaraðili tekið þá ákvörðun að flytja peningana yfir í sjóð, enda hafi sjóðurinn verið að skila um 15% nafnávöxtun á ársgrundvelli. Hafi sóknaraðili verið látinn vita með rafpósti í byrjun ágúst. Kvaðst hlutaðeigandi starfsmaður varnaraðila ekki mæla með að hafa fjármuni í einstökum gjaldmiðlum. Í framangreindum rafpóstum koma engar fjárhæðir fram, hvorki í evrum né íslenskum krónum. Er því alls óljóst hvernig fjárhæðar sóknaraðili krefst úr hendi varnaraðila.

Samkvæmt öllu því, sem að framan er rakið, verður að telja kröfur sóknaraðila svo óskýrar og málatilbúnað hans og málið allt það óljóst að það geti ekki talist tækt til úrskurðar nefndarinnar. Verður því ekki hjá því komist að vísa málinu þegar af þessari ástæðu frá úrskurðarnefndinni. Er þá ekki sérstök þörf á að fjalla um málatilbúnað varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila M á hendur varnaraðila F er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 17. desember 2009.